

عنوان مقاله:

بررسی نمونه مقدار رطوبت بتن داخلی در سازه های در معرض آب و هوای طبیعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه زیرساخت های شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

نیما پورحسن طالمی – شهرداری رشت

خلاصه مقاله:

رطوبت در بتن داخلی به طور مستقیم عامل اصلی موثر در پدیده زوال سازه های بتنی است. در این مطالعه، یک روش برای پیش بینی رطوبت محیط طبیعی و بتن داخلی بر اساس رطوبت نسبی (RP) و تراکم بخار آب(WVD)مفاهیم مورد استفاده داده های هواشناسی پیشنهاد شده است. تغییرات رطوبت در محیط زیست و بتن داخلی اندازه گیری و مدلسازی شده است. پس از اعتبارسنجی تجربی، مدل رطوبت بمنظور بررسی طیف عمل رطوبت در محیط و طیف واکنش رطوبت در بتن داخلی بر اساس داده های هواشناسی ماهانه و سالانه تمدید شد. نتایج نشان می دهد که ویژگی های PH و WVD(پرورک) و هم محیط زیست و هم بتن داخلی به عنوان یک نتیجه از ویژگیهای ذاتی بتن متفاوت است. در جو،نوسان دوره ای RH با چرخه روزانه، در حقیقت WVDفقط کمی نوسانات را نشان می دهد. در بتن داخلی، نوسان دوره ای WVD(پرورک) در حقیقت RH نسبتا پایدار است و به سمت یک ثابت فراتر از یک عمق بحرانی تمایل دارد. بنابراین، پیشنهاد شده است که WVD(پرورک) و سود. به لحاظ کمی تشخیص رطوبت مورد استفاده قرار می گیرد و RP در تشخیص کیفی رطوبت استفاده می شود.

كلمات كليدي:

بتن. مرطوب. محيط طبيعي. طيف. واكنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1645994

